

prima instanță: E. Palanciuc
instanța de apel: V. Pruteanu, Iu. Cimpoi, A. Minciuna

DECIZIE

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală, Petru Moraru

examinând recursul declarat de către Ghimpu Vladimir prin intermediul reprezentantului său,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Aliei Tișcenco împotriva lui Ghimpu Vladimir și Ghimpu Ala cu privire la încasarea datoriei,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, prin care a fost respinsă cererea lui Vladimir Ghimpu prin intermediul reprezentantului său cu privire la repunerea în termen și cererea de apel a fost restituită ca fiind depusă tardiv,

c o n s t a t ă:

La 16 august 2011, Tișcenco Alla s-a adresat în instanța de judecată cu o acțiune împotriva lui Ghimpu Vladimir și Ghimpu Ala cu privire la încasarea sumei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 mai 2012, acțiunea a fost admisă.

S-a încasat de la Ghimpu Vladimir în beneficiul Aliei Tișcenco datoria în sumă de 10000 euro, dobîndă în mărime de 3004 euro echivalent în lei moldovenești la momentul executării hotărîrii.

S-a încasat din contul lui Ghimpu Vladimir în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 6 064 lei (f.d.62-64).

La 12 noiembrie 2014, Ghimpu Vladimir prin intermediul reprezentantului său, a declarat apel, împotriva hotărîrii primei instanțe. Totodată, apelantul a solicitat repunerea în termen a apelului, din motiv că cu hotărîrea primei instanțe a făcut cunoștință, la 29 octombrie 2014 (f.d.80-84).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, a fost respinsă cererea lui Ghimpu Vladimir înaintată prin intermediul reprezentantului său, privind repunerea apelului în termen și cererea de apel a fost restituită, ca fiind depusă tardiv (f.d. 93-98).

La 03 iunie 2015, Ghimpu Vladimir prin intermediul reprezentantului său a declarat recurs, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, solicitînd repunerea recursului în termen, casarea acesteia cu remiterea pricinii la rejudicare.

Conform art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Prin prisma normei de drept citate, instanța de recurs reține că recursul declarat de către Ghimpu Vladimir prin intermediul reprezentantului său a fost depus la Curtea de Apel la 03 iunie 2015, pe cînd materialele pricinii în adresa Curții Supreme de Justiție, au fost transmise la 28 octombrie 2015, fapt confirmat prin ștampila aplicată pe coperta dosarului.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat că Curtea de Apel a examinat pricina superficial iar în concluzie a emis o încheiere ilegală.

În conformitate cu art. 425 CPC termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

În conformitate cu art. 110 CPC, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Potrivit art. 112 alin. (1) CPC termenul stabilit în ani expiră în luna și ziua respectivă a ultimului an al termenului. Alineatul (3) al aceluiași articol prevede că, actul de procedură pentru care este stabilit un termen poate fi îndeplinit pînă la ora 24 a ultimei zile din termen.

Conform art. 116 alin. (1) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Încheierea instanței de apel a fost emisă la 17 decembrie 2014, iar la 13 ianuarie 2015 Curtea de Apel a expediat în adresa lui Ghimpu Vladimir și a reprezentantului său, copia acesteia (f.d.99).

Recurentul în cererea de recurs a invocat că încheierea contestată a recepționat-o la 18 martie 2015, solicitînd repunerea recursului în termen.

Temei de repunere a recursului în termen a invocat că reprezentantul său a fost în concediu medical, anexînd în sensul dat, copiile certificatelor (f.d.115-123).

Instanța de recurs reține că temeiul invocat de către recurent pentru a fi repus în termen, este unul neîntemeiat, deoarece din momentul recepționării încheierii instanței de apel - 18 martie 2015, a avut suficient timp pentru a depune un recurs preliminar.

Prin urmare, termenul de 15 zile, consacrat în art. 425 CPC, a început să curgă de la 19 martie 2015, care a expirat la 02 aprilie 2015, moment ce prin raportare la 03 iunie 2015 – data depunerii recursului, indică asupra tardivității acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 56 alin. (1) și (3) și 61 alin.(1) Codul de procedură civilă, participanții la proces sînt în drept să, să atace actele judiciare și să-și exercite toate drepturile procedurale acordate de legislația procedurală civilă. Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța

judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Buna-credință prezumă că partea este obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Colegiul relevă, de asemenea, că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, avînd în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămînerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a deciziei judecătorești emise în instanța de apel și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice. Așa fiind, cu ocazia examinării cauzei Ponomaryov v. Ucraina (hotărîre din 3 aprilie 2008), Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărîri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrînge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea reiterează că dreptul la judecarea într-un mod echitabil de către o instanță, după cum este garantat de art. 6 § 1 al Convenției, trebuie interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a statelor contractante. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Curtea a observat că o situație similară a fost deja examinată în cauza Popov vs. Moldova din 06 decembrie 2005, în care a constatat că, prin neprezentarea motivelor pentru repunerea în termenul de prescripție pentru efectuarea unui act procedural, instanțele naționale au încălcat dreptul la un proces echitabil. În această cauză Curtea a notat că termenul de declarare a recursului a expirat, cu 47 de zile după expirarea termenului prevăzut de lege pentru depunerea lui (Melnic vs. Moldova, nr. 6923/03, 14 noiembrie 2006).

Din considerentele enunțate Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră de a respinge cererea avocatului Ion Moraru în interesele lui Ghimpu Vladimir privind repunerea în termenul de declarare a recursului cu restituirea acestuia ca fiind depus tardiv fără a se pronunța asupra fondului și de a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 427 alin. 1) lit. a), art. 428 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide

Se respinge cererea privind repunerea în termenul de declarare a recursului depus de către Ghimpu Vladimir prin intermediul reprezentantului său.

Se respinge recursul declarat de către Ghimpu Vladimir prin intermediul reprezentantului său, ca fiind depus tardiv.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Petru Moraru